

Infinitul din TIMP

LETRAS

Promovăm autorii români

<i>Plouă, ninge</i>	7
<i>Noi, în oglindă</i>	9
<i>Toamna sufletului meu</i>	11
<i>Privește</i>	13
<i>Cânt de copil</i>	15
<i>Când anii trec</i>	17
<i>Tăcere sau... furie?</i>	19
<i>Fotografia</i>	21
<i>Cu apă și culori</i>	23
<i>Sentimente</i>	25
<i>Mă dori</i>	27
<i>Amăgirile vieții</i>	29
<i>Singurătate</i>	31
<i>Flori de liliac</i>	33
<i>Noaptea ce vine</i>	35
<i>Atunci</i>	37
<i>Flori de mai</i>	39
<i>Scara mea umană</i>	41
<i>Timp pentru... TIMP</i>	43
<i>Tot mai frumos!</i>	45
<i>Nimicul, dor abstract!</i>	47
<i>Trec anii!</i>	49
<i>A fi liber</i>	51
<i>Întunericul</i>	53
<i>Deziluzii</i>	55
<i>Gânduri</i>	57
<i>„Multele“ ce dor!</i>	59

<i>Viața ca o cafea</i>	61
<i>Perechea lacrimii</i>	63
<i>În fiecare zi</i>	65
<i>Eppur si muove!</i>	67
<i>Când voi muri</i>	69
<i>Scaunul gol</i>	71
<i>Mărțișor</i>	73
<i>Infinitul meu</i>	75
<i>Primăvară, iară!</i>	77
<i>Întoarce-te în timp</i>	79
<i>Poveste de primăvară</i>	81
<i>Vântul</i>	83
<i>Praf și pulbere</i>	85
<i>Lasă-ți viața!</i>	87
<i>Destin</i>	88
<i>Așteptarea dezumanizează</i>	90
<i>Dorul</i>	92
<i>Ploaia</i>	95
<i>La umbra credinței</i>	97
<i>Suflet frânt</i>	99
<i>Încrederea</i> ...	101
<i>Iartă-te!</i>	103
<i>Infinitul din TIMP</i>	105
<i>„La pas cu viața”</i>	107
<i>Când durerea te doboară</i>	110
<i>Lumina din noapte</i>	113
<i>Icoana ta</i>	116
<i>Eu și... Dumnezeu</i>	118
<i>Spre nicăieri</i>	122

<i>Uitarea</i>	124
<i>Reminiscente</i>	127
<i>Apus de vară</i>	130
<i>Plângem</i>	131
<i>Toamnă</i>	132
<i>De ce?</i>	133
<i>Șoapta</i>	134
<i>Toamnă la Zizin</i>	135
<i>Suflet bolnav</i>	136
<i>Curat în suflet</i>	137
<i>Dureri de ieri, de azi</i>	138
<i>Cuvântul/vorba</i>	139
<i>Să vrei</i>	140
<i>Premoniție</i>	141
<i>Timpul</i>	142
<i>Fii cine ești</i>	143
<i>Prea înnorat!</i>	144
<i>Neputință</i>	145
<i>Cu ochii deschiși</i>	147
<i>Curcubeul din noi</i>	148
<i>Norocul trist</i>	149
<i>Mi-a intrat Soarele-n casă</i>	150
<i>Trec zilele</i>	151
<i>Viața, cu bune și cu rele</i>	152

PLOUĂ, NINGE...

*Plouă și mi-e sufletul încărcat de lacrimi,
ninge și mi-e sufletul apăsător de săpătură,
Plouă-ninge, ninge-plouă, iar noi
așteptăm,
așteptăm ziua în care vom zâmbi
primăverii,
nutrind speranța împlinirii ei.*

*Plouă-ninge, ninge-plouă și oamenii
iubesc,
Iubesc speranța primăverii din oraș
părăsit,
Plouă și mi-e sufletul încărcat de-atâtea
lacrimi....*

Plouă și mi-e sufletul încărcat de lacrimi,
ninge și mi-e sufletul apăsător de zăpadă,
Plouă-ninge, ninge-plouă, iar noi așteptăm,
așteptăm ziua în care vom zâmbi primăverii,
nutrind speranța venirii și împlinirii ei.

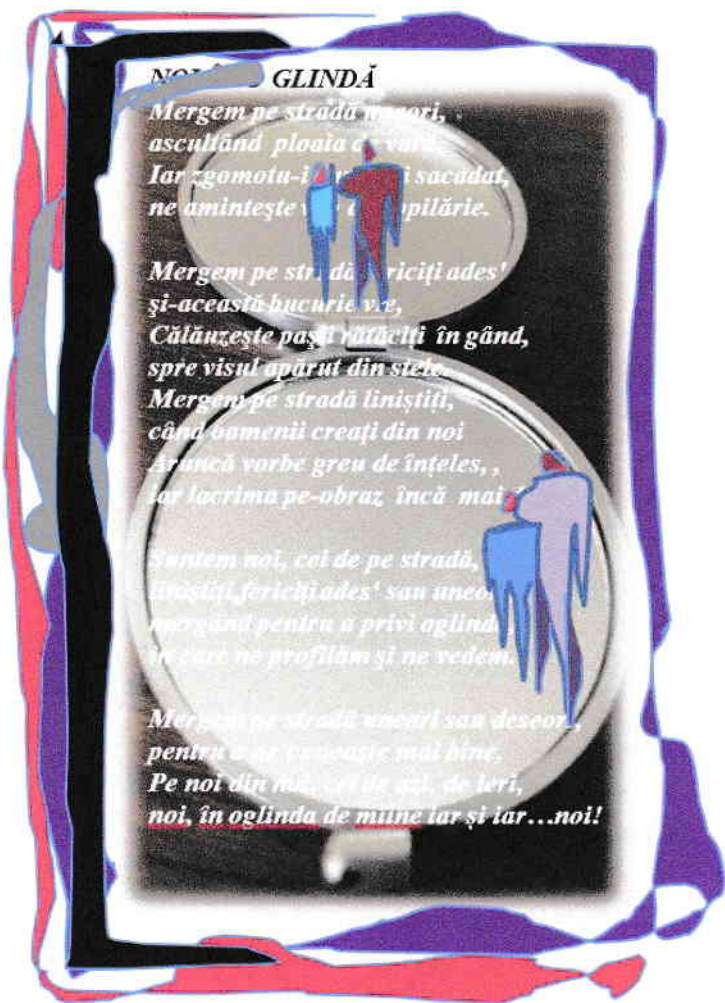
Plouă, iar picăturile de apă ne brăzdează chipul,
Ninge și fulgi mărunți ne albesc viața,
Plouă-ninge, ninge-plouă, iar noi stăm în casă,
citind în și printre rândurile din cărțile vechi
cum să ne apărăm de războiul din noi.

Plouă și apa pătrunde în interstiții ascunse,
ninge și zăpada acoperă pământul uscat,
Plouă-ninge, ninge-plouă, iar noi ascultăm
zgomotul tramvaiului ruginit și gol,
ce trece pe strada visurilor noastre.

Plouă-ninge, ninge-plouă, iar oamenii iubesc.
Iubesc speranța primăverii din orașul părăsit,
Plouă și mi-e sufletul încărcat de-atâtea lacrimi,
ninge și mi-e sufletul apăsător de-atâta zăpadă.

Plouă-ninge, ninge-plouă!

(16 martie 1984)

Noi, în oglindă

Mergem pe stradă uneori,
ascultând ploaia de vară,
Iar zgomotu-i ciudat și sacadat,
ne amintește vag de copilăria oarbă.

Mergem pe stradă fericiți ades
și-această bucurie vie
Călăuzește pașii rătăciți în gând
spre visul apărut din stele.

Mergem pe stradă liniștiți,
când oamenii creați din noi
Aruncă cu vorbe greu de înțeles,
iar lacrima pe-obraz încă doare.

Suntem noi, cei de pe stradă,
liniștiți și fericiți ades sau uneori,
mergând pentru a privi oglinda
în care ne vedem, ne profilăm noi pe noi.

Mergem pe stradă uneori sau deseori,
pentru a ne cunoaște mai bine,
Pe noi din noi, cei de azi și de ieri,
noi, în oglinda de mâine iar și iar... noi!

(Martie 1984)